

— kun med den Forandring, at de androge paa en lavere Hartfornsansættelse end den, som den daværende høitagede Indenrigsminister havde foreslaaet. Ogsaa den senere Indenrigsminister har vedligeholdt den Tanke, som saaledes oprindeligt er kommen ind fra den Mand, der var Indenrigsminister i Efteraaret 1851, nemlig at lade Sædegaardscienclassen afløse af en anden Valgklasse, men han er derved, efter min Mening, kommen ind paa en noget heldigere Vej, idet han har taget et Hensyn, som Grundloven allerede frembød, til Vedkommendes Stilling i det Hele, ikke blot til Eiendomsbesiddernes, og saaledes er altsaa dette Lovforslag fremkommet. Disse Paragrapher om Amtsraadet ville altsaa i og for sig afhjælpe en Trang, som har været følt af flere paa hinanden følgende Bestyrelser, og det foreskommer mig ikke, at der mod de enkelte Paragrapher kan gjøres nogen anden Indvending end den, som kan afhjælpes ved den lille Forandring, jeg har tilladt mig at foreslaae. Hvis de Herrer af Majoriteten, der sætte saa stor Pris paa at beholde Loven aldeles usforandret, imidlertid ønske, at jeg, for at forforte Afstemningen, ogsaa skal tage dette Endringsforslag tilbage, da skal jeg meget gjerne gøre det.

Indenrigsministeren: Jeg troer kun, at det vilde være at forhale Sagen og ikke føre til noget praktisk Resultat, hvis jeg vilde udtale mig om de Paragrapher, som nu foresligger til Forhandling, og jeg kan saameget bedre lade dette være, som jeg har udtalt, hvad jeg derom kunde have at sige, i det sidst opførte Landsting.

Formanden: Før jeg spørge den ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, om det var hans Mening at ville tage Forslaget under Nr. 13 tilbage?

Nosenvorn: Ja, jeg tager det tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det saaledes bortfaldet.

Meier: Da jeg seer, at der nu ikke er andre Forslag tilbage end de, jeg har tilladt mig at stille, og, da jeg baade hører, at det er Majoritetens Villie, at den vil sætte Loven aldeles usforandret igjennem, og tillige

af flere ærede Rigsdagsmænd opfordres til at tage mine Forslag tilbage, saa skal jeg, uagtet jeg troer, at de ere virkelige Forbedringer ved Loven, dog ikke udhale Sagen ved at gjøre et forgjæves Forsøg paa at sætte dem igjennem. Jeg tager dem altsaa tilbage.

Da Ingen optog disse Forslag, vare de saaledes bortfaldne, og der forelaa saaledes inter Endringsforslag til de under Forhandling værende Paragrapher.

Da ingen flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 6 (see Anhanget Sp. 299—300.)

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

2) Lovforslagets § 7 (see Anhanget Sp. 300.)

vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

3) Lovforslagets § 8 (see Anhanget Sp. 300—301.)

vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

4) Lovforslagets § 9 (see Anhanget Sp. 301.)

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

5) Lovforslagets § 10 (see Anhanget sammesteds.)

vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

6) Lovforslagets § 11 (see sammesteds.)

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

Enstemmigt med 63 Stemmer henvises derpaa Lovforslaget til tredie Behandling.

Brockdorff: Turde jeg anmode den høitæredede Formand om, at Tiden mellem 2den og 3die Behandling kunde forkortes, for at Sagen snarest muligt kunde komme til Landstinget.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg allerede i et foregaaende Møde tillod mig at antyde, at jeg ønskede at gjøre et saadant For-